

måtte komme fra en overenskomstansat præst, også her har muligheden for at forfølge denne.

Så er der selvfølgelig også for en række af disse sognebåndsløsere det for nogle ganske væsentlige, at man så har mulighed for at stemme til og stille op til menighedsrådsvalget. Det finder vi også er både rigtigt og rimeligt, fordi man jo netop skal have lov at være en aktiv del af det lokale kirkelig lige præcis hos den præst, som man føler tilknytning til. Derfor er det også utrolig vigtigt, at disse sognebåndsløsere og derfor også dem, der føler en tilknytning til den overenskomstsatte præst, netop har mulighed for at udøve deres demokratiske ret og pligt i forbindelse med det sogn, hvor den præst, de føler tilknytning til, er ansat.

Derfor er det her forslag et lille, men et utrolig vigtigt og meget rigtigt forslag, som vi varmt støtter.

Kl. 17:28

Formanden:

Tak til fru Charlotte Dyremose. Så er det fru Bente Dahl i ordførerrækken.

Kl. 17:28

(Ordfører)

Bente Dahl (RV):

Her i landet har man den mulighed at løse sognebånd til en præst, der forkynder i overensstemmelse med ens egen holdning og fortolkning af religionen. Formålet med det her lovforslag er at udvide kredsen af præster, som medlemmer af folkekirken kan løse sognebånd til. Kredsen af præster, som der kan løses sognebånd til, udvides til at omfatte overenskomstsatte sognepræster ud over de tjenestemandssatte sognepræster, der allerede er omfattet.

Der er dog en betingelse. Der er sådan en slags mindstemål i ansættelsesforholdet; det skal nemlig være af en karakter, så de pågældende præster har sæde i et menighedsråd.

Ved menighedsrådsvalget i november 2008 kunne det konstateres, hvilke præster der havde modtaget sognebåndsløsere; man kunne konstatere det ved hjælp af en ny teknologi. Det viste sig, at der var ca. 24 præster, der havde modtaget sognebåndsløsere i strid med lovens bestemmelser. Man kan derfor se, at der synes at være et praktisk behov for, at medlemmer af folkekirken kan løse sognebånd til andre præster, end det er muligt i henhold til gældende lov.

I Det Radikale Venstre finder vi, at det er en meget fornuftig lille lov. Vi er meget positive over for L 157.

Kl. 17:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 17:29

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

I Enhedslisten mener vi, at kirke og stat skal adskilles. Vi mener ikke, at man fra Folketingets side skal blande sig i kirkens interne anliggender, og derfor undlader vi at stemme til det her lovforslag.

Kl. 17:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det kirkeministeren.

Kl. 17:30

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg vil meget gerne takke ordførerne for tilslutningen til dette forslag. Der er flere, der har nævnt, at det er et vigtigt forslag, og man kan rolig sige, at det er et frihedsforslag. Det er jo ikke, fordi vi opfinder den dybe tallerken i dag; man kan sige, at vi ajourfører gamle Grundtvig, som hr. Jesper Langballe også nævnte. Hr. Jesper Langballe kom med et lille historisk foredrag, men han startede nu først i 1855, og der vil jeg sige, at Grundtvig jo faktisk skrev en afhandling allerede i 1829, tror jeg, det var.

Det er værd at fæste sig ved, at den her frihedslovgivning går to veje. Den giver jo, som flere har været inde på, en ret for medlemmerne, i det omfang de kan træffe en aftale med præsten. Men som hr. Jesper Langballe også var inde på, kan evangeliet jo kun forkyndes i frihed. Grundtvig skrev flere afhandlinger om det her, men i hvert fald i en af dem skriver han meget bramfrit, jeg kan ikke huske det ordret, men det er noget i retning af, at så behøver han i hvert fald ikke tage hensyn til dem, der sidder og mukker på kirkebænkene, for så kan de jo bare gå hen til en anden præst. Det er altså ikke bare en frihedsret for medlemmet; det betyder jo netop – og betød jo meget mere tidligere – at præsten altså har en større frihed og føler en større frihed til at forkynde evangeliet, som han vil. Det var jo det, der var Grundtvigs tanke. Grundtvig var jo noget nær anarkistisk på det kirkelige område.

Så jeg må sige, at det eneste, jeg har at udsætte på mit eget forslag, sådan set er, at jeg ikke selv fandt på det, for det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg egentlig var dybt rystet, da jeg opdagede, at det ikke var en selvfølge, at man kunne løse sognebånd til overenskomstan-